

§92

En hij zei verder: Waarom doen wij de kleur blauw in de gedenkkwasten [צִיצִית , tzitzit]?¹ En waarom 32 [draden]?²

Dit is te vergelijken met een koning die een prachtige tuin bezat met 32 paden.³ Hij benoemde een wachter over hen en openbaarde [deze paden] enkel aan die wachter en zei tot hem: Bewaak hen en loop iedere dag al deze paden, en zolang u op hen wandelt, zult u vrede vinden.

De wachter zei: moet alleen ik op al deze paden aanwezig zijn? Is één enkele wachter in staat om al deze paden te bewaken? Wellicht zullen dan de mensen zeggen: wat een vrek is deze koning [dat hij slechts één wachter over zo veel paden aanstelt]. Daarom benoemde de wachter andere wachters over deze paden en dit zijn de 32 paden.

Commentaar Vers 92

Hier wordt gezegd dat in de schepping alles met alles samenhangt, waarmee eigenlijk weer niets gezegd is.

De 32 paden van de levensboom geven de structuur aan waarlangs het 'denken' en dus ook het bewustzijn 'omhoog' gestuwd kan worden

*De prachtige tuin is dus de levensboom die de zuivere geschapen structuur bevat, naar beeld van de Heilige, die als beginsel in mij is gepland. Door deze structuur te verinnerlijken en aldus te (laten) verwerklijken wordt mijn ruachziel geholpen een afspiegeling, een gelijkenis van de Heilige (Koning) te worden. Dan wordt uiteindelijk misschien **Da'ath** geopend, Kennis door Eenwording, ons hoogste bewustzijn, waar we participeren aan de Heerlijkheid van de Heilige.*

*Dat kan ik niet alleen, zeer zeker niet. Daarom heeft de Heilige wachters aangesteld, engelen die mij hierbij helpen. De **wachter** zie ik als mijn eigen **engelbewaarder**, die steeds probeert deze structuur in mijn ziel zuiver te houden, zodat voorkomen wordt dat de tuinstructuur overwoekerd wordt door uiterlijkheden en automatische identificaties. De **wachters** op de afzonderlijke paden zijn dan engelen die de afzonderlijke paden bewaken en deze zuiver voor mij willen houden. Eens zal ik deze paden moeten vinden en moeten bewandelen. Zo wordt de opgang naar de Heilige open gehouden. Mijn gebeden die nog niet helemaal kunnen opstijgen naar de Heilige worden door 'mijn' bewakers tóch neergelegd bij de Troon van de Heilige.*

¹ Numeri 15: 37 - 39: YHVH zei tot Mozes: "Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen dat zij zich gedenkkwasten maken aan de hoeken van hun klederen, van geslacht tot geslacht, en dat zij in de gedenkkwasten aan de hoeken een nieuwe blauwe draad verwerken. Dat zal u tot een gedenkkwast zijn; als gij daarnaar ziet, zult gij al de geboden van YHVH herinneren en die volbrengen zonder uw hart of uw ogen te volgen...".

Het woord צִיצִית stamt af van צִיץ (tzitz) dat bloesem betekent, maar ook: kijken, staren, zien.

² Er zijn aan het gebedskleed aan elk van de vier hoeken een kwast aangebracht die uit 7 witte en 1 blauwe draad bestaan. In het totaal zijn er dus $4 \times 8 = 32$ draden.

³ Vgl. *Sepher Yetzirah* 1: 1: "Met 32 mystieke paden van Wijsheid graveerde HET: Yah, YHVH Zabaoth, Elohi Israël, Elohim Chayim en Melek Olam, El Shaddai - barmhartig en genadig, hoog en verheven, Die in het Universum woont, Wiens Naam heilig is, Die verheven en heilig is."

Deze hulp 'van boven' is zo troostvol waarvoor ik de Heilige en natuurlijk ook 'mijn' engelen wil danken.

toegift

Het getal 32 is 4 maal 8, en 8 is 7 + 1

*Dat doet denken aan de 4 werelden, vier fasen, aan 4 (terrasvormige) tuinkamers, waardoor heen mijn bewustzijn kan opstijgen: Malkuth-Yesod-Tifereth- Da'ath. 4 Bewustzijnsniveaus. De soms zo barre tocht in elke fase verloopt volgens de wet van 7 die dan als vrucht de 8 heeft, de 8^e dag. De 8 correspondeert dan met de drie hoogste sefiroth, de 7 met de zeven laagste. En de 8 is tevens de 1 van de bewustwordingsfase in de volgende wereld. De 1 bevat de **essentie** van de 'ontwikkelingsfase' die eraan vooraf ging. De gedenkkwasten drukken dit voorwerpelijk uit en herinneren ons bij het zien en het voelen, het tasten en gewaarworden aan deze dynamische beweging en haar wetten. Zeven witte draden en één blauwe draad.*

---

§93

En waarom zijn ze blauw?⁴

---

⁴ *bTalmud Menachoth 43b: "Met welk doel gebruikten zij de uitdrukking "waarmee u uzelf bedekt"? Zij hebben die nodig voor de volgende Baraitha: "Gij zult u gedraaide snoeren maken aan de vier hoeken van het kleed, waarmee u uzelf bedekt" [Deuteronomium 22: 12]. Vier, en geen drie... En met welk doel gebruiken de rabbijnen de uitdrukking: "als gij daar naar ziet" [Numeri 15: 39]? Zij gebruiken dit voor de volgende onderwijzing: "dat gij er naar ziet en herinnert", d.w.z. kijk naar dit gebod en herinner een ander gebod dat daarop berust, namelijk het bidden van de *Shema*. Zoals we hebben geleerd: Op welk tijdstip in de ochtend mogen we de *Shema* bidden? Vanaf het moment dat men een onderscheid kan maken tussen blauw en wit [dus als het zo licht is geworden dat de verschillende draden van de gedenkkwasten van elkaar onderscheiden kunnen worden]. Waarom wordt blauw apart genoemd? Omdat blauw op de kleur van de zee lijkt en de kleur van de zee op die van de lucht, en de kleur van de lucht op die van lazuur en de kleur van een lazuur op die van de Troon van Glorie. [zie Exodus 24: 10 en Ezechiël 1: 26]. [En als de Heilige op zijn Troon gaat zitten wordt hij door de kleur van zijn Troon herinnerd aan de blauwe draad van de gedenkkwast die door de Israëlieten wordt gedragen en dan zegt Hij hen].*

De wachter zei: Misschien zullen deze wachters denken dat deze tuin van ons is. Daarom gaf hij ieder van hen een zegel en zei: Zie, dit is het zegel van de koning dat toont dat de tuin van hem is en dat hij al deze paden heeft aangelegd en dat zij niet van ons zijn.

Dit is te vergelijken met een koning die met zijn dochter en hun dienaren een grote reis wilde ondernemen. De dienaren vreesden de koning en daarom gaf hij hen een zegel. Zij vreesden ook zijn dochter en daarom gaf zij hen ook een zegel en zei tot hen: Met deze beide zegels zal YHVH u bewaren voor alle kwaad en zal Hij uw ziel bewaren [Psalm 121: 7].

uit en herinneren ons bij het zien en het voelen, het tasten en gewaarworden hieraan.

Commentaar Vers 93

*Bij de kleur blauw zie ik de **diepblauwe hemelkoepel**, de onbereikbare sfeer die al mijn gebeuren op aarde transcendeert. Dus een grenssfeer tussen werelden, tussen fasen, een aanrakingsgebeid. Vandaar de kleur blauw en niet bijvoorbeeld groen. Daar is de vrucht van de voorafgaande fase en de kiem voor de volgende fase. Vrucht en kiem zijn hier niet verschillend.*

*'Ik' moet met mijn 'willen' de tuin laten bewaken en de tuin te laten groeien door er doorheen te willen gaan. Zonder mijn verlangen blijft de tuin potentieel, komt ze niet tot verwerkelijking. De **dienaren** in het vers zijn daarom al die hogere en lagere ikken die werkelijk mee kunnen en willen helpen om al die paden te banen. Dan wordt de bewaakte tuin misschien een werkelijk paradijs. Makkelijker gezegd dan gedaan (of gewild)! Altijd is daar die neiging van toe-eigening, om te menen dat die tuinpaden door hen en van hen zijn, dus zich openen door mijn toedoen, of te menen dat bereikte bewustzijnsniveaus het hoogste bewustzijn is. Daarom worden deze 'ikken', deze dienaren 'Godzijdank!' **gezegend**: ze staan onder genadig toezicht van de Heilige, onder leiding van van de engelen, zodat bij aandachtige gehoorzaamheid zij niet de prooi worden van deze verwordende verleidingen. Mijn engelen zijn eigenlijk al de uitdrukking van deze zegeningen. Wat bemoedigend allemaal vooral ook indien we in tuindelen komen die woest en beangstigend zijn!. Dat zowel gezegend wordt door de Koning als door de Dochter deed me denken aan de bijzondere genade en de algemene genade*

*De **Koning** correspondeert met Kether, daar waar de volle Heerlijkheid van de Heilige is, de meest intieme 'aanraking' van het Heilige en de Heilige. De plaats die wij nooit zullen kennen, maar die wel de emanerende liefdesbron is van al wat was, is en zal zijn. De **Dochter** correspondeert met **Da'ath** (of Malkuth op de plek van Da 'ath), waar ons hoogst reikende bewustzijn is: Kennis door Eenwording. Kennis door Eenwording wijst op die meest intieme levende relatie van 'mijn' ziel en de Heilige, daar waar wordt geparticipeerd in de Heerlijkheid (let wel: niet de volle) van de Heilige. Koning en Dochter verwijzen dus naar relatie! De Dochter toont zich ten volle in die relatie van aangezicht tot aangezicht, en dan neemt Malkuth de 'lege' plaats in van Da'ath. Is deze Kennisrelatie door Eenwording tevens een spiegel waarin de Heilige zichzelf 'ziet' en zich op een unieke wijze bewust wordt?. Zo sluit zich de scheppingsbeweging op zo'n volmaakt eeuwig moment. Het Beeld is Gelijkenis (geworden). De beweging van opstijgend gebed en neerdalende genade is één.*

Paul Horbach 28 nov 2010

NB

Het getal 32 is 4 maal 8, en 8 is 7 + 1

---

*Dat doet denken aan de 4 werelden waardoorheen mijn zielenreis gaat. Deze tocht verloopt volgens de wet van 7 die dan als vrucht de 8 heeft, de 8e dag,. De 8 correspondeert dan met de drie hoogste sefiroth, de 7 met de zeven laagste, en is tevens de 1 van de fase van de bewustwording in de volgende wereld. De 1 bevat de **essentie** van de 'ontwikkelingsfase' die eraan vooraf ging. De gedenkkwasten drukken dit voorwerpelijk*

§94

R. Amorai ging zitten en vroeg: Wat is de betekenis van:

[Zou God dan waarlijk op aarde wonen?] Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten. (1 Kon. 8: 27)

Dit leert ons dat de Heilige, gezegend zij Hij, 72 namen bezit. Iedere naam is toegevoegd aan een van de stammen⁵, zoals er staat geschreven:

zes van hun namen op de ene steen en de zes overige namen op de andere steen, naar de volgorde van hun geboorte. (Exodus 28: 10)

En zoals er staat geschreven:

Ook richtte Jozua twaalf stenen op.... (Jozua 4: 9)

Zoals de eerste⁶ herinneringstenen waren, zo was dit ook bij de andere stenen⁷. Er zijn twaalf stenen.⁸ Het zijn er 72 die corresponderen met de 72 namen van de Heilige, gezegend zij Hij.

Wat is de reden om te beginnen met twaalf?

Dit leert ons dat de Heilige, gezegend zij Hij, twaalf leiders⁹ heeft. Elke leider bezit zes krachten.

---

⁵ D.w.z. 6 namen per stam.

⁶ D.w.z. de stenen van het citaat uit Exodus.

⁷ D.w.z. de stenen uit het citaat van Jozua.

⁸ Deze paragraaf en de volgende twee verwijzen naar de *Sepher Yetzirah*. De twaalf zijn de twaalf enkelvoudige letters van het Hebreeuwse alfabet, die volgens de *Sepher Yetzirah* weergegeven kunnen worden als de twaalf ribben van een kubus. Deze kubus is het model van het heelal, maar ook van het Heilige der Heilige. Elke enkelvoudige letter correspondeert dus met zes namen. Elke letter is dus zesvoudig, vergelijk de zes richtingen van de ruimte die wij zijn. Elke letter is dus een Ruimte die deel uitmaakt van een Hyperruimte die symbolisch de vorm van een kubus heeft.

En wat zijn zij?
72 talen.¹⁰

§95

De Heilige, gezegend zij Hij, bezit een enkele boom waarin zich 12 diagonalen bevinden:¹¹ Oost-Noord, Oost-Zuid, Oost-Boven, Oost-Beneden, West-Zuid, West-Noord, West-Boven, West-Beneden, Zuid-Boven, Zuid-Beneden, Noord-Boven, Noord-Beneden. Zij strekken zich uit en gaan van eeuwigheid tot eeuwigheid.¹² Zij zijn de armen van de wereld. Binnenin hen bevindt zich de Boom. Al deze diagonalen corresponderen met opzieners en dat zijn er twaalf. En ook binnenin de hemelkoepel bevinden zich twaalf opzieners en ook in het hart bevinden zich twaalf opzieners.¹³ Alles bij elkaar, met de diagonalen erbij, zijn er dus 36 opzieners. Elk van hen bezit een vorst over wie er staat geschreven:

want de ene hooggeplaatste waakt over de andere en weer hogeren waken over hem (Prediker 5: 7)

We vinden in de richting van het Oosten er negen, in de richting van het Westen negen, in de richting van het Noorden negen en in de richting van het Zuiden negen. Vervolgens twaalf en twaalf en twaalf opzieners, respectievelijk in de *Teli* (Draak)¹⁴, in de *gilgul* (hemelkoepel) en in het hart. In het totaal zijn er dus 36, waarbij de kracht van de ene in de andere is. En hoewel er twaalf in elk van de drie¹⁵ aanwezig zijn, zijn ze allemaal aan elkaar gehecht. Alle 36 krachten bevinden zich in de eerste, d.w.z. de Draak. En als u hen in de hemelsfeer zoekt, zult u hen ook daar vinden. En zoekt u hen in het hart, dan zult u ze daar vinden. Uit elk van deze drie komen er twaalf voort; voor alle drie zijn dat er in totaal 36, en zij keren weer naar hen terug. En de kracht van elk van hen bevindt zich in al de anderen. Dus bezit elk van hen 36 [krachten] en toch zijn zij bij elkaar [opgeteld] niet meer dan 36 vormen die allemaal in het hart worden voltooid. Vier blijven over¹⁶
Voeg 32 bij 32; dat zijn de 64 vormen. En waar vandaan [weten we] dat we 32 aan 32 moeten toevoegen? Omdat er staat geschreven:

want de ene hooggeplaatste waakt over de andere (Prediker 5: 7)

---

⁹ D.w.z. aartsengelen. Deze hebben zes vleugels die uitgedrukt worden in zes krachten. De goddelijke Namen corresponderen met Atziluth; de aartsengelen met Briah en de krachten met Yetzirah.

¹⁰ D.w.z. volkeren die tot de wereld van Assiah behoren.

¹¹ Dit is de Boom des Levens. In de Boom van voor de Val zijn de letters en de paden op een andere wijze geordend dan in de Boom van na de Val. Voor de Val corresponderen de drie horizontale paden met de drie Moederletters; de zeven verticale paden met de zeven dubbele letters en de 12 enkelvoudige letters met de 12 schuine of diagonale paden.

¹² Dit is een vrijwel letterlijk citaat uit *Sepher Yetzirah* 5: 2.

¹³ In de kosmologie van de *Sepher Yetzirah* worden drie dimensies van de werkelijkheid onderscheiden: de wereld (of het heelal) als ruimtedimensie, het jaar of *gilgul* (cyclus) als dimensie van tijd, en het hart als dimensie van bewustzijn.

¹⁴ De Draak (of liever zijn staart) correspondeert met de *axis mundi*.

¹⁵ D.w.z. de Draak, de hemelkoepel en het hart.

¹⁶ Hart (לב, *LeB*) heeft getalswaarde $30 + 2 = 32$. Er ontbreekt dus nog vier eenheden om bij 36 te komen. Al deze 32 behoren dus tot het domein van het Hart.

Dus zijn het er 64 en ontbreken er nog acht van de 72 namen van God. Daar wordt naar verwezen in:

en weer hogeren waken over hen (Prediker 5: 7)

Dit zijn de zeven dagen van de week.¹⁷ Dus blijft er nog één over¹⁸ en daarover staat geschreven:

Een voordeel voor de aarde ligt in alles (Prediker 5: 8)

Wat betekent 'voordeel'?

De plaats waar de aarde uit gebroken werd. Dit is een voordeel ten opzichte van wat ontstaan is.¹⁹

Wat is dit voordeel?

Elk ding van de wereld. Want als de mensen op de wereld waardig zijn van zijn straal te nemen, dan is er sprake van voordeel.

§96

Wat is de aarde?

Die uit de hemel werd gebroken, d.w.z. uit de Troon van God. Dit is de edelsteen en ook de zee van Chokmah en zij correspondeert met het blauw van de *tzitzit*²⁰, want Rabbi Meïr zei:²¹

Waarom onderscheidt het blauw zich van alle andere kleuren? Omdat het blauw op de zee lijkt, en de zee op het firmament, en het firmament op de Troon van de Heerlijkheid, zoals er staat geschreven: "En zij zagen de God van Israël en het was alsof onder zijn voeten een plaveisel lag van lazuur, als de hemel zelf in klaarheid" (Exodus 24: 10). En ook: "wat er uit zag als lazuursteen, dat de vorm had van een troon".

Bahir 94, 95 en 96.   Kommentaar   Paul Horbach nov 2010

Bahir 94.

“Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen kan U niet bevatten”

Inderdaad overstijgt God, de Vader, de Allerhoogste, En Soph de hoogste hemel, hoewel ‘Hij’ wel in de hemelen en ook op aarde kan wonen, zich daar versluierd kan tonen.

---

¹⁷ Hier staat dus de tijdcyclus centraal - het domein van de Tijd.

¹⁸ Deze ene behoort tot het domein van de Ruimte - het centrale punt van waaruit de Heilige tegenwoordig is. Deze correspondeert met de Shekinah en met Malkuth, hier met 'aarde' weergegeven.

¹⁹ Dit ene punt, die ene plaats waar de Heilige tegenwoordig is, is een voordeel t.o.v. alles wat verder in de ruimte is geschapen. Dit punt is ook de Sabbath, de zevende dag, het begin en einde van alles.

²⁰ Zie §92 en §93. De *tzitzit* heeft acht draden en verwijst dus naar de achtste dag - de doorbraak van een nieuwe wereld. Acht correspondeert met Binah, en dus met de Troon van God.

²¹ *Tb Menachoth 43b.*

Dit wordt ook gezegd in het gebed dat Jezus Christus ons leerde: het Onze Vader. "Onze Vader die in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd, Uw Rijk kome,..."
De Vader kan alleen 'gekend' worden in zoverre. Hij zich toont, waar dan ook en hoe dan ook. Het 'allerhoogste en ook allerdiepste' Gelaat van de Vader is in de hoogste hemel, waar de Heilige 'verschijnt', die verschijning is de hoogste hemel.. Alles, alle Hemelen en Aarden komen verder uit de Heilige voort en zijn daar ook hoe ijl en voor ons onzichtbaar mee verbonden. De manifesterende schepping is de Naam van de Zoon die geheiligd kan worden (zo zegt het Onze Vader). Als de Vader transcendent in de hemel is, dan is hij de Koning waarin in de vorige verzen wordt gesproken. In zoverre Hij immanent aanwezig is in de gemanifesteerde schepping van de hoogste hemelen tot de laagste aarden en misschien zelf onder de aarden is Hij de Shekinah. De Shekinah is de Dochter die via de schepping weer verbonden verlangd te worden met de Koning, de Vader. Deze verbinding geschiedt als de Naam geheiligd wordt, dus als het Koninkrijk daar is.

In vers 94 wordt de Naam verbonden met 72 talen. De 72voudige Naam. Het is niet moeilijk om te ontdekken dat de onuitsprekelijke naam YHVH óók met de kwalitatieve getalswaarde 72 is verbonden.

De 72^{ig}e getalsnaam van de Heilige drukt zich als volgt uit in de vier werelden:

Y				10
Y	H			15
Y	H	V		21
Y	H	V	H	<u>26</u>
				72

Ook als we de volle getalswaarde van de voluit uitgeschreven Naam (in de schrijfwijze: YWD = 20, HeY= 15, WYW = 21, HeY= 15) bepalen komen we op 72 uit:

$$20 + 15 + 21 + 15 = 72$$

Het pentagram, symbool van de mens die is getransformeerd tot gelijkenis van de Heilige, verdeelt de cirkel waarop de 5 punten van het pentagram zich bevinden in 5 boogsegmenten van 72 graden.

Maar dit getalsonderzoek, hoe interessant ook, raakt niet echt mijn hart.

Mij houdt bezig het getal 72 ten opzichte van het getal 70 dat zoveel voorkomt in de Oude en nieuwe testament. Daar wordt immers gesproken over de 70 volkeren, de 70 talen, de 70 oudsten rond de troon van de Heilige, 70 wetenschappen. enz. Hoe verhoudt zich dit steeds veel voorkomend getal van 70 in de Schrift met het getal 72 dat in dit Bahirvers wordt gesproken? Daarbij kan worden opgemerkt dat de Schrift nauwelijks het getal 72 noemt. Hier moet ik weer denken aan het Onze Vader. Daar wordt gesproken "Uw naam worde geheiligd".

Dat betekent dat er een 'verschil' is tussen de (nog) niet geheiligde Naam en de geheiligde Naam. Bij mij komt binnen dat de 72 verwijst naar de geheiligde Naam en de 70 naar de (nog) niet geheiligde Naam.

De Aleph, de 1, de eenheid van alles in de oorsprong, wordt in de manifestatie verandert in de Ayin, de 70.

Het getal 70 verwijst naar de veelheid van de manifestatie, van de verschijningsvormen en met name ook naar de kwantitatieve menigvuldigheid in de wereld van Assiah (of Malkuth uitgaande van de enkelvoudige Boom)

Daar waar in de oorsprong, bij de Aleph de eenheid is, je kunt ook zeggen de essentie van alles in één blik wordt gezien, wordt in de uitstromende manifestatie dit 'ongebroken' hemels licht van de Aleph gebroken in een veelheid. Ayin betekent ook oog. Maar dan niet het oog van de eenheid, maar het oog dat de veelheid. Het oog dat verschillen ziet, niet meer de essenties maar de uiterlijkheden waarin de essentie is verborgen. Ayin verwijst naar het uiterlijk zien, naar de uiterlijke ogen. Maar deze versplinterende veelheid kan weer als eenheid worden beleefd en geschouwd als het hemelse licht doorheen de manifestatie gaat schijnen en de veelheid tot eenheid komt.

De weg van de schepping, van de mens is de weg van de eenheid via de veelheid van de manifestatie opnieuw naar de eenheid. Alles wat versplinterd leek, wat uit het kosmisch verband was verdwaald en gevallen, moet en is weer in het grote verband opgenomen en heeft daarin zijn bedoelde plaats ingenomen. Het is de harmonie waarbij alle essenties, de namen, worden geactualiseerd.

De weg van de 1 naar de 70 en weer naar de 1. Dus 1-70-1 en dat geeft 72.

De geheiligde Naam is dus de Naam die naar de herstelde eenheid verwijst, dus naar de Naam die hoort bij het Rijk Gods dat komt. En dit is ook de Naam van de oorsprong waaruit alles voortkomt.

Interessant is dat in vers 94 gesproken wordt over herinneringstenen. Dit zijn de stenen die 'gehouden' zijn uit de Troon van de Heilige (de heilige Naam), en die als afzonderlijke namen in elke gemanifesteerd verschijnsel onlosmakelijk verbonden zijn met de Troon, met de heilige Naam van 'in den beginne', hoewel op verborgen wijze. Hierdoor is in alles de oorsprong en de bedoeling van dat alles ingeschapen. Zo komt de schepping nooit (helemaal) los van haar oorsprong en doel. Wij (kunnen) weten maar we moeten wel willen horen en luisteren.

Toch is de weg terug naar de eenheid, of wel de weg waarin de essentie of de afzonderlijke naam wordt verwezenlijkt, onbegaanbaar voor de mens die zich aan zichzelf overgeleverd voelt of die op eigen kracht vertrouwt. Het is bemoedigend en troostend dat hij geholpen en beschermd wordt door de bewarende aartsengelen en hun engelenscharen, op tal van manieren. De Heilige geeft ons de vrijheid om liefde te ontvangen en te (gaan) geven, maar omvat ons tevens liefdevol (hoever we ook afdwalen) met de armen van de wereld (vers 95). Achter onze uiterlijke wereld door haar veelheid zo chaotisch gaat een geestelijke (hiërarchisch geordende) wereld schuil die haar omvat. Alles van de Aarde heeft zijn eigen (bescherm)engel.

Bahir 95

Dit is een zeer uitgebreid vers. Het beschrijft de Troon van de Heilige, de 'cube of space'.

Deze volmaakte Troon, of wel de heilige Naam, is de grondslag van alles wat geschapen en gemaakt wordt. Het geeft de kosmische potentie weer, die in de hoogste hemel al is en die in en door de gemanifesteerde werelden geactualiseerd kan worden. Het is weer de relatie tussen Heilige Naam en de Naam die geheiligd wordt.

Het is boeiend om deze kubus te tekenen, omdat ze daardoor voor je gaat leven. Heilige geometrie.

De kern is dat alles, ook deze Troon, in het diepste verborgen Hart zijn oorsprong heeft. De verborgen dimensie. En dit Hart is overal, kan overal zijn en zich tonen, ook in ons eigen hart, in ons mystieke hart.

In de tekst wordt dit Hart ook Boom genoemd, de meest verborgen Boom die geen Boom is en toch weer wel en waarschijnlijk verwijst naar de ontoegankelijke en ongekende 'sfeer' van En Soph. En vanuit dit Hart, potentieel vanuit elk hart, ontstaat de verticale dimensie van Boven en Beneden, de Teli, de Axis Mundi, een middenkolom die dwars door alle werelden kan heen breken. En dan de twee dimensie die horizontaal overal vanuit het Hart zich kunnen uitbreiden en uitstrekken, de dimensie van Tijd en Ruimte, van voor en achter, van links en rechts, van oost en west, van noord en zuid van toekomst en verleden, van nu en nu. In elke wereld en op elke plaats drukt deze dimensie van Ruimte en Tijd zich op een bijzondere wijze uit. Zelfs in elk individueel (menselijk) leven. In de tekst aangeduid met Gilgul (hemelkoepel). En overal zijn daar de reeds genoemde armen van de Heilige. In dit vers worden deze armen in verband gebracht met de verbindingen tussen de uiteinden van de zes dimensies die zich in alle richtingen 'van eeuwigheid tot eeuwigheid' uitstrekken, alles omvattend.

Het Hart, LeB, heeft ondermeer de volgende getalsstructuur $32 = (7+1) \times 4$. De 4 verwijst naar de vier werelden en in elke wereld moet de manifestatie getransformeerd worden en overgaan in de 8 (die dan weer de 'hogere' 1 is). De achtste dag die verlossing geeft. Als we kijken naar de Hebreeuwse letters die worden geplaatst in de Troon, dan valt op dat bij het hart de letter Taw staat. Dat is de laatste letter van Hebreeuwse alfabet en heeft getalswaarde 400, hierin is de grote Aleph, de Eleph 1000 opgesloten: $400+300+200+100$. Taw betekent ook Kruis. Het hart bevat het Kruis dat moet worden opgenomen overal en door alles, dat kan niet anders. En dit kruis is lijden, is opofferen van alle uiterlijk fascinatie, van uiterlijk toe-eigenen, van hoogmoed enz, de eigen naam worden, gehoorzaam zijn, luisteren naar de engelen, dienstbaar worden uit liefde voor Hem en Zijn (verborgen) bedoelingen met de schepping, uniek instrument worden in Zijn handen. Dan wordt het lijdend Kruis een verlossend Kruis.

Het lijdend Kruis verwijst ook naar de Shekinah (Dochter) die in de manifestatie van de hemelen en aarden mee gaat, en in 'doornstruiken' zucht. Mij lijkt dat al de afzonderlijke namen, de essenties, de potentialiteit van onze zielen, vergelijkbaar wachtend zuchten om bevrijding, dat ze aspecten zijn van de Shekinah.

Als we structuur van de Cube of Space tot ons laten doordringen dan zien we allemaal kruisen, die naar alle richtingen 'wijzen'

Bahir 96

Het voordeel van de aarde is het vertrouwen dat de Heilige geeft aan de Aarde, met name aan de mens, geschapen naar Zijn Beeld, om mee te mogen helpen, instrument te mogen zijn in der heiliging van Zijn Naam. Vertrouwen omdat de heiliging van de Naam van deze geschapen mens afhangt, namelijk indien hij in vrijheid en uit liefde zich beschikbaar stelt met al zijn gegeven mogelijkheden aan het 'Grote Werk', als hij zijn ontvangen naam verwerkelijkt als een unieke uitdrukking van de heilige Naam. Op 'het einde der tijden' komt het Koninkrijk, als alle afzonderlijke namen verzameld worden, de Essentie van de schepping doorbreekt. De gemanifesteerde schepping 'bevrijdt' dan de Shekinah, de Dochter en met haar alle in zonde gevallen, inclusief de gevallen engel Lucifer en zijn engelschaar. Het lijdende kruis in het Hart, in alle harten van de schepping, de Taw (400) is dan het verlossende kruis geworden: $1000 (= 400+3000+200+100)$

De Schepping is dan 1000, de Eleph, geworden, dus ook 1. Aleph-Ayin-Eleph; 1-70-1000, dus 72: de Heilige Naam.

De Vader ziet zich doorheen de Heilige Naam, door de Zoon, de Dochter weerspiegeld, en omgekeerd. De Vader die alles gaf, geeft en zal geven, die overstromende Liefde is, was en zal zijn, kan nu Zijn Liefde, op Zijn beurt ontvangen, overstromend teruggekaatst door de geheiligde Naam, de Schepping en de Shekinah die nu verenigd zijn, waardoor de Liefde vervolmaakt is. In de enkelvoudige Boom is Malkuth (weer) op de plaats van Da'ath gekomen en is de Boom van voor de val hersteld. Da'ath is de 'plaats' of ruimte waaruit alle namen zijn 'gehouden', waar eerder over werd gesproken. De schepping wordt een 'plaveisel van lazuur', een rimpelloze blauwe zee (Binah), een volmaakte weerspiegeling van de Troon waarin de Vader zichzelf 'ziet'. Dochter en Vader schouwen elkaar. Een kosmische liefdesrelatie.

¹ Zie §97.

¹ Zie §95.

¹ Groene scheut van de palm.

¹ לוי = 30 + 6 = 36; zie §95 waar sprake is van de 36 opzieners of wachters.

¹ לב = 30 + 2 = 32.

¹ קדמ (QaDaM); dit woord betekent ook 'voorafgaande in de tijd', 'primordiaal' (vergelijk 'Adam Kadmon').

¹ Shin - Mayim, dus Vuur en Water.

¹ M.a.w. Het Vuur is de potentie (of oertype) van alle Vormen.